

LIBRIS

We know
books

EMIL
BRUMARU
ZAMFIRA
ZAMFIRESCU

•
Negoț cu îngeri

POEME / ICOANE

CU O PREFĂȚĂ DE
BOGDAN CREȚU

CARTIER

Cuprins

Despre autor	7
Despre autoare	9
Despre <i>Negoț cu îngeri</i> cu Emil Brumaru de Zamfira Zamfirescu	11
Despre autorul ediției	17
Despre tandrețe. Troc cu îngeri de Bogdan Crețu	19
[Vreau să știe fiecare:]	30
* [Cu-atîția îngeri]	31
1. [Un copac mare și-nflorit...]	33
2. [Îngerul meu mă-mbie,...]	35
3. [El este îngerul-mămică...]	37
4. [Un înger poartă-n brațe...]	39
5. [Îngerul meu mi-aduce doi motani,]	41
6. [Îngerul meu, în două gălețușe]	43
7. [Într-un bostan scobit...]	45
8. [Un înger c-o căpșună uriașă,]	47
9. [Un înger cu fular și cu mânuși,...]	49

10. [Sînt coapte roșiile pentru bulion!]	51
11. [Îngerii zboară agățați...]	53
12. [C-o stropitoare îngerul în zori]	55
13. [Îngerul grijuliu și răbdător,]	57
14. [Afară, la fereastră-i o ninsoare lină.]	59
15. [Mi-e patul plin de cărți.]	61
16. [Va veni și iarna, și va fi și gheață]	65
17. [Îngerul alb a rupt dintr-un copac o creangă]	67
18. [De dimineață ne trezea din somn]	69
19. [Îngerul meu avea-n coteț o puică mov]	71
20. [Un înger cu halat și termometru]	73
21. [Duminica e zi de sărbătoare!]	75
22. [Ce ai pățit, tu, îngere, ce faci?]	77
23. [Ca-n fiecare seară, din podoare,]	79
24. [Merele astea vă ajung?]	81
25. [Epic înger e acela]	83
26. [În viața noastră tristă și amară]	85
27. [Inima Evei, ca să fie mai ascunsă,]	87
28. [Eu din liniță împletesc chiloți.]	89
29. [Îngerul mai plînge și-azi de milă]	91
30. [În rai pînă și-aricii-s bleumarin]	93
31. [De data asta îngerul vine c-o plasă]	95
32. [Azi am două găleți cu mere verzi:]	97

33. [Un înger c-o felie de harbuz]	99
34. [Ce înger ne aduce drept obol]	101
35. [Poate o dată numai într-o viață]	101
36. [Acesta-s eu.]	105
37. [Un înger ne aduce-n brațe-un pește mare]	107
38. [Un înger vine cu căsuța lui cu tot,]	109
39. [Pe-o trotinetă galbenă cu roate roșii,]	111
40. [Mi-aduc aminte iar de fundul maicii,]	113
41. [Îngerul meu c-un melc pe-aureolă]	115
42. [Ce harnic este îngerul cu colțuni roșii!]	117
43. [Îngerul meu citește dintr-o carte]	119
44. [Cine ți-a luat aureola, înger sfînt,]	121
45. [Îngerul pe rotile face jonglerii cu mere]	123
46. [Ce-ai pățit îngere? Unde îți este o aripă?]	125
47. [Tăiată dulce în felii]	127
48. [Despre asta este vorba:]	129
49. [Azi îmi aduce îngerul plocon]	131
50. [Sînt îngeri care vin anume pe pămînt]	133
51. [Din boluri mici beam supe fierbinți de toporași]	135
52. [Îngerul meu se mai și odihnește,]	137
53. [Moda de vară!]	139
54. [Afară ninge.]	141
55. [O ingeriță-a coborît din nori!]	143

56. [Un înger mi-a cîntat la balalaică,]	145
57. [Îngerul scutură copaci cu mere coapte,]	147
58. [Fiecare înger care-i bun,]	149
59. [De data asta îngerul și-a dat în petec!]	151
60. [Cînd pasărea se face mare]	153
61. [Cînd stai prea multă vreme singur și visezi]	155
62. [Un înger a visat că vara-i iarnă]	157
63. [Se duce îngerul să semene cartofi.]	159
64. [Îngerii-s mici și ei la început.]	161
Supliment – trei îngeri fără culoare	163
1*** [Ce vrei tu, îngere, n suavă întristare,]	165
2*** [Îngerii gravi, fără culori, c-o floare-n mîină,]	167
3*** [Îngerul meu, îngerul meu...]	169

Vreau să știe fiecare:
Îngerii sînt de vînzare
Și-s pictați numai pe sticlă,
Dacă-i scapi pe jos se strică
Și rămîn doar niște țândări!
Ferește-te să îi zgândări!

*

Cu-atîția îngeri, Doamne, ce să fac?
Mă simt în fața lor ca un dovleac
Deasupra căruia coboară Duhul Sfînt
Ca noi, dovlecii, să ne-nmulțim și pe pămînt
Dar și în cer, în rai, spre-a deveni albaștri
Și-a străluci cu dărnicie printre aștri,
Căci tot ce este are miez și raze,
Blînd aurindu-ne în calde după-amiaze,
Cînd tolăniți de lene pe covoare
Sufletu-și dă cu duioșie fiecare
Oh, celuilalt, străluminîndu-i trupul,
De-ncepe-n psalmi să cînte-întreg văzduhul
Iar Domnul, care-i bas, sporește mila
Ca să se vîndă patima cu kila!

1.

Un copac mare și-nflorit cu o căsuță-alături
În care tu stai ghemuită și spășită-n pături
Și te gîndești cum iese fumul alb din horn
În timp ce eu cu gura-n jos castroanele răstorn
Spre-a nu intra în ele vreun duh necurat
Și-apoi mai pun lemne pe foc, mă bag în pat,
Mă joc cu părul tău negru-tăciune,
Îngîn cea mai sfioasă rugăciune
Și îmi închipui florile de-afară
Cum o să facă somnul nostru să dispară
Și o să se transforme într-un nor
De-argint călătorind pe cer ușor
Iar cei de jos se vor uimi de noi plutind
Precum doi îngeri alipiți în vis fiind...

2.

Îngerul meu mă-mbie, dar n-am voie!
Decît un tort mai bine dulci tortûri
Pe care să le-ndure, să le-ndur
Lin picurîndu-ne cinci lumînări unde-i nevoie!
Eu să-i aprind aripile, aureola, fulgii
Moi dimprejurul sînilor lui sobri, mici,
El să-mi încoroneze-n tiriflici
Gura fierbinte în extazul rugii
De-a fi cu mine pretutindeni și aici
Ca să-i îndop smaralde în burici
Și-apoi să ne jucăm de-a prinsa, de-a ascunsa
Prin subțiori, prin părul de la ceafă
Sau unde e mai tunsa-felegunsa
Cu cîinii după dînsa, să priceapă
Că mai degrabă Îngeru-i femeie
În lumea asta plină de tiuleie...

3.

El este îngerul-mămică ce-mi aduce
Franzele lungi, sticle cu lapte dulce
Și transpirată-și schimbă rochia-n capot
Iar eu mă uit la sînul ei răscopt
Și-i trag în nări izul din subsuoară
Și-o-mbrățișez ușor, să nu o doară,
Lipindu-mi mîinile de fundul cald, rotund
Și-apoi plin de rușine mă ascund
În marele dulap ce-i doldora de haine
Tot de-ale ei, pline de sfinte taine
Ce nu-mi vor fi nicicînd dezvăluite
Chiar dacă Dumnezeu anume mi-o trimite
În după-amiaza luminoasă, cu vînt rece,
Cînd simt că viața trece, trece, trece...

4.

Un înger poartă-n brațe un dovleac
Și-l duce dintr-un veac în cel'alt veac,
Blînd ascunzînd o taină, cînd un Duh
Sfînt l-a străpuns c-o rază în văzduh
Și-atunci dovleacul face dovlecei
Atît de fragezi, că ne dau idei
Să îi prăjim tăiați felii pe plită,
Întru o adorare infinită,
Și să-i mîncăm muiiați bine-n ulei
Iar îngerul oftează și chiar plînge
Cu lacrimi de tăieței și sînge
Căci vede cum dovleacul se desumflă
Și talia-i devine tot mai suplă,
Pulpa-i rotundă, din picioare-i sar
Colțunii împlețiți din roș mărar
Și cămeșoiu-n ceruri se ridică,
Lăsîndu-l gol, timid și cu puțică...